

Argument

Violența asupra copiilor, deși este sancționată de legi sau convenții internaționale, reprezintă încă o practică „obișnuită” ce afectează în mod dramatic viețile copiilor, traumele produse fiind uneori aproape imposibil de surmontat.

Literatura de specialitate analizează cauzele, consecințele și modalitățile de intervenție în cazul diverselor forme de violență asupra copilului. De cele mai multe ori, violența are drept cauză incapacitatea adultului de a-și controla propriul comportament, frustrările sau conflictele dar și insuficienta cunoaștere a unor metode alternative de educare a copilului fără violență.

Consecințele unor comportamente abuzive în relația cu copilul, care se află în plin proces de dezvoltare sunt extrem de grave. Având în vedere acest lucru, oferirea unor alternative educaționale pentru adulți (părinți sau alte persoane cu care interacționează copilul) reprezintă un deziderat al organismelor și specialiștilor care luptă pentru respectarea drepturilor copilului.

Comisia pentru Drepturile Copilului, responsabilă de monitorizarea Convenției Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului a recomandat guvernelor ca, în mod sistematic, să:

- ❖ Interzică toate formele de violență, inclusiv toate tipurile de pedepse corporale, indiferent cât de ușoare, în creșterea copiilor acasă, în școli, în instituții de îngrijire a copilului sau în oricare alte locuri;
- ❖ Să desfășoare – concomitent – campanii de educare și conștientizare pentru a informa părinții și alte persoane implicate în îngrijirea copilului cu privire la dreptul la protecție al copiilor precum și despre metode non-violente de disciplinare și creștere a copiilor.

Această broșură propune o abordare diferită: copiii își exprimă deschis opiniile referitoare la diversele aspecte ale violenței și oferă o altă perspectivă asupra mecanismelor de intervenție în astfel de cazuri.

La elaborarea acestei broșuri au participat copii care au fost victime ale violenței și copii care se implică în promovarea drepturilor copilului.

Opiniile, exprimate cu atâta sinceritate, se bazează pe propriile experiențe sau evenimente la care copiii au fost martori.

De asemenea, broșura conține și câteva elemente ce descriu mecanismele sociale și legislative existente care urmăresc prevenirea și sancționarea violenței și sprijinirea copiilor și a familiilor lor pentru a depăși momentele dificile.

Sperăm ca viziunea copiilor să le servească atât părinților, cât și celor care lucrează direct cu copiii, pentru a le înțelege mai bine nevoile și a le asigura condițiile necesare respectării drepturilor lor.

Gabriela Alexandrescu

Președinte Executiv
Organizația Salvați Copiii

Ce este violența?

Principalele mesaje transmise de copii

Copiii au exprimat clar și cu mare sensibilitate prin cuvinte dar și prin alte forme (demonstrații grafice, povești, joc) ceea ce înseamnă bătaia sau să iei bătaie.

Prezentăm în continuare câteva din mesajele lor:

„Volența înseamnă abuz, nestăpânire... și a fost din totdeauna în preajma noastră. Volența este, chiar și într-o societate civilizată, un mod de viață.”

„Volența este o problemă care s-a înrădăcinat de-a lungul timpului. Singura noastră soluție este să luptăm din răzputeri pentru a o elimina din viața de zi cu zi.”

„Cred că o pot numi cea mai mare traumă din viața mea.”

„Este, de obicei, bătaia; este acțiunea care provoacă durere fizică sau psihică.”

„Un conflict major manifestat prin bătaie, vătămări corporale, verbale, prin luptă directă.”

„Este agresarea unor persoane (femei, copii...) de către alte persoane aflate, în general, sub influența alcoolului.”

„Volența înseamnă bătaie, frică, duritate, lacrimi.”

„O manifestare a răzbunării, un efect mai grav al unor tulburări psihice”

„Rănirea fizică sau verbală a unei persoane și de multe ori volența verbală doare mai mult decât cea fizică.”

„Volența este o treabă foarte urâtă și foarte rea pentru oamenii din jur”

„Un act negândit, executat de oamenii mari și câteodată de copii, preluat din educația dată de părinți”

„Bătaia este ceea ce fac părinții când te lovesc, numai că ei o consideră o plesneală.”

Ce este o palmă?

Majoritatea copiilor au descris o palmă ca fiind „o lovitură”, „o lovitură puternică” sau „o lovitură foarte puternică de care mi-e frică” „care doare și te face să plângi” exprimând gradual, intensitatea actului și emoția trăită.

„Cuvântul palmă pentru mine înseamnă bătaie. Știu că odată m-a bătut pe mine și pe sora mea și cu cureaua.”

(elev, clasa a VI-a)

„Pentru mine palmă înseamnă o „unealtă” de bătut copiii.”

(elev, clasa a VI-a)

„Pentru mine cuvântul palmă înseamnă a fi bătut. Îl asociez cu un lucru foarte crunt.”

(elev, clasa a VI-a)

„Pentru mine palma înseamnă unealta cea mai des folosită de părinți pentru a-și bate copiii.”

„Palmă înseamnă o durere în suflet sau chiar și frică.”

(elev, clasa a VI-a)

„Pentru mine palma înseamnă „parul” cu care părinții își bat copiii, îi batjocoresc.”

(elev, clasa a VI-a)

„Când aud cuvântul palmă mă gândesc la bătaie. Am trecut prin asta și știu ce înseamnă.”

(elev, clasa a VI-a)

„Pentru mine cuvântul „palmă” este una cu bătaia și îl asociez cu bătaia.”

(elev, clasa a VI-a)

„O palmă înseamnă atunci când nu asculți și mai primești câte una și este trecătoare ca vântul și dureroasă.”

(elev, clasa a VI-a)

„Cuvântul palmă înseamnă frică.”

(elev, clasa a VI-a)

„Pentru mine cuvântul „palmă” reprezintă un aparat electronic format dintr-un suport: podul palmei, iar degetele sunt mai multe bâte care sunt simțite pe corpul copilului ca un trăznet. Palma mai reprezintă și un lucru frumos, o batistă de mătase care cade plâpând pe capul unui copil. Mai există o asemănare a palmei, pe care o fac toți copiii mereu: o bătă legată de un arc care este tras cu putere de o ață și la fiecare notă proastă sau năzdrăvănie stă să izbucnească deasupra corpului unui copil.”

(elev, clasa a VI-a)

„Pentru mine înseamnă un mod prin care adulții își pedepsesc copiii sau încearcă să îi sperie, spunându-le că-i va bătea.”

(elev, clasa a VIII-a)

Ce spun specialiștii despre violență?

Violența reprezintă orice acțiune fizică sau verbală, săvârșită cu intenție de către o persoană împotriva altei persoane, care provoacă o suferință fizică, psihică, sexuală sau aduce un prejudiciu material.

Violența împotriva copilului este înțeleasă ca:

- orice formă de violență fizică sau psihică
- neglijare sau rele tratamente
- maltratare sau exploatarea copilului, inclusiv abuzul sau exploatarea sexuală
- traficul de copii
- abuzul împotriva copilului (ca formă de violență împotriva copilului săvârșită de către o persoană aflată în poziție de răspundere, putere sau încredere (părinți, alți membri ai familiei, profesori, supraveghetori).

Există diverse forme ale violenței împotriva copilului și medii în care aceasta apare:

- abuzul fizic
- abuzul sexual
- abuzul emoțional
- violența între copii
- violența în familie
- exploatarea copilului
- traficul de copii
- violența socială

Legea nr.217 din 2003 definește și pedepsește violența domestică:

“prin violență în familie se înțelege: orice acțiune fizică sau verbală săvârșită cu intenție de către un membru al familiei împotriva altui membru al aceleiași familii, acțiune prin care se provoacă o suferință fizică, psihică, sexuală ori un prejudiciu material.”

Unde apare?

Copiii menționează toate mediile în care pot fi supuși violenței: în familie, pe stradă, la școală, în media.

„Există și familii unde unul sau ambii părinți sunt alcoolici și își pun copiii să lucreze sau, uneori, tații își agresează sexual copiii.”

„Este cel mai rău lucru pe care îl poate face un om. Omul trebuie să-și apere familia, prietenii, nu să-i facă să sufere.”

“Eu cred că violența apare cel mai des în familii, când mamele își bat copiii sau între părinții copiilor, când se ceartă și nu se mai abțin.”

„Violența apare cel mai des în familii și pe străzi”

„La școală, un profesor care îi face pe copii constant «proști» reprezintă un atac la personalitatea lor, este vorba de un act de violență. ”

„Violența este genul de problemă care apare la oamenii care cred că au eșuat în viață.

“...pentru că e la televizor, violența a ajuns un lucru normal.”

Cine dă de obicei în copii?

Cei mai mulți copii au vorbit despre părinți atunci când au fost întrebați de către cine sunt mai frecvent bătuți dar nu au fost excluși bunicii, rudele apropiate sau chiar străinii.

„Ei bine, cred că de cele mai multe ori familia care se supără pe tine cum ar fi mama și tata, bunicul și bunica.”

„Părinții, mama sau tata sau bunicul sau bunica – un om mare trebuie să îl lovească pe cel mic pentru că nu este cuminte.”

„... poate și bunica dar mai mult mama și tatăl tău.”

„de obicei părinții și rudele lor și din când în când, câte un profesor”

De ce apare?

Ce spun copiii

„Pentru a-și impune punctul de vedere, pentru a fi ascultați, pentru că cineva nu face ceea ce vrea acea persoană, sau pentru că nu spune ce vrea persoana aceea să audă.”

„Oamenii folosesc violența pentru a se răzbuna sau pentru a arăta că ei sunt mai presus de ceilalți, că sunt mai puternici”

„Violența e folosită ca armă împotriva cuiva care nu-ți face pe plac.”

„Sunt oameni care văd violența ca pe un mijloc de rezolvare a problemelor.”

„Pentru că este singurul mod prin care se poate exprima.”

„Există oameni care sunt sadici, au plăcerea de a-l vedea pe celălalt că suferă.”

„O cauză poate fi și stresul, neajunsurile materiale pot duce la violențe, mai ales în familie. Părinții se ceartă mai ales pentru că nu au bani, copiii cresc și odată cu vârsta au nevoi mai mari, apar neînțelegeri, stres și acte de violență.”

„Poate că, în special băieții, bărbații, când sunt mici nu sunt lăsați să-și exprime deschis sentimentele, iar când un bărbat vine supărat de la serviciu, nu va plânge în fața familiei ci din contră, va țipa la ea.”

„Un tată care a fost abuzat în copilărie poate abuza la rândul lui, comportamentul se perpetuează.”

„Neînțelegerile din familie, dintre persoane în general, duc la acte de violență, uneori și la abuzuri sexuale.”

„Proasta informare și mentalitatea părinților favorizează violența, dacă părinții ar merge la psiholog și ar discuta despre problema lor nu ar mai exista atât de multă violență.”

„În multe familii, tatăl e considerat capul familiei, cel care aduce banii iar el se consideră îndreptățit să folosească violența. Tatăl poate fi mai violent decât mama pentru că are mai multă forță fizică.”

„Părinții sunt violenți cu copiii pentru că îi consideră neascultători.”

„Aceștia folosesc violența ca un mod de a-i învăța pe copii că nu e bine ce fac.”

„Protecția și grija pot fi exagerate și pot ajunge chiar la violență.”

„Între frați poate apărea violența datorită invidiei”

„Sunt certat și bătut pentru că nu fac curățenie; sora mea mai mare mă bate pentru că nu vreau să fac curățenie.”

„La sate nivelul de informare este mai scăzut și persoana abuzată nu știe cui să se adreseze și de aceea ea nu are cui să ceară ajutor, iar abuzul continuă.”

„Am o profesoară care folosește doar adjectivele «prost», «idiot» și asta tot timpul, pentru că vede lucrul acesta ca o soluție, ca o metodă bună.”

„La școală elevii nu sunt ascultați ci sunt amenințați, profesorii au senzația că dacă vor crea tensiune și frică, elevii vor reacționa în sens pozitiv. Dacă nu puteau să facă față tensiunilor ar fi trebuit să nu se facă profesori.”

„Consumul de alcool de către victimă o face o țintă mai ușoară pentru că are o credibilitate mai redusă. De exemplu, la o petrecere, dacă fata consumă alcool și este dusă într-o cameră și abuzată sexual, e posibil ca multă lume să o considere vinovată sau să nu-i acorde credibilitate.”

„Sunt fete care atrag atenția, care au un comportament vulgar, ies în evidență și aceste persoane pot deveni mai ușor victime. Dar atât timp cât spune «NU», atunci asta înseamnă «NU», iar dacă nu se ține seama de refuz atunci este abuz.”

„Există violență pe stradă: copiii sunt bătuți sau amenințați pentru a li se lua banii, fetele sunt abordate de diverși băieți care vor să pară mai interesanți în fața prietenilor sau pentru că vor să facă trafic de persoane, să le violeze.”

„Proasta educație a abuzatorului, care nu acceptă când i se spune nu.”

„Cei care folosesc violența cred că astfel ajung cineva, că ajung să fie respectați și recompensați; cred că doar cel mai puternic supraviețuiește și de aceea calcă peste alți oameni pentru a deveni «cel mai bun».”

„Impactul cel mai supărător al violenței de la televizor se răsfrânge asupra copiilor. Ei nu sunt destul de critici pentru a înțelege că ceea ce văd nu e un lucru ce trebuie urmat. Ei percep informația și o iau ca atare...ei doar înțeleg că prin violență putem rezolva multe lucruri.”

„Unii oameni sunt violenți pentru a fugi de ei înșiși.”

Ce spun specialiștii

Specialiștii au identificat următoarele cauze ale violenței:

- Sărăcia, șomajul, nivelul redus de trai, dificultățile economice;
- Stresul, frustrarea, insecuritatea au drept urmare o toleranță scăzută și creșterea agresivității;
- Timpul redus alocat copilului, timp ce nu permite cunoașterea istoriei zilnice a copilului, a persoanelor cu care vine în contact și a relațiilor cu acestea;
- Eficiența scăzută a sistemului de protecție a copilului, incluzând aici și slaba eficiență a forțelor de ordine;
- Lipsa/slaba dezvoltare a rețelei de sprijin sau refuzul/evitarea comunității de a interveni în situațiile de abuz;

- Boala psihică sau fizică;
- Conflictele maritale;
- Mentalitate permisivă (acceptarea violenței), inclusiv mentalitatea educativă punitivă;
- Așteptări nerealiste, neadaptate la nivelul de dezvoltare și la potențialul copilului;
- Lipsa de empatie față de nevoile copilului;
- Comunicarea inefficientă;
- Excluziunea socială;
- Abuzul de alcool;
- Existența copiilor nedoriți;

Cum se simt copiii după ce au fost bătuți?

Copiii au vorbit despre ceea ce fac după ce sunt bătuți, cum se comportă și despre ceea ce simt după ce au primit palma sau bătaia.

De obicei copiii plâng și sunt supărați

- ❖ Sunt neascultători, obraznici sau răi
- ❖ Spun că le pare rău și încearcă să se îndrepte
- ❖ Dau și ei palme la rândul lor, dau în altcineva
- ❖ Sunt tăcuți
- ❖ Repetă aceeași greșeală

„... copiii se simt înjosiți, neajutorați, neîndreptățiți. Nu ar trebui să se ajungă la bătaie.”

(elev, clasa a VIII-a)

„Copiii se simt foarte prost și nu știu de ce părinții folosesc violența mereu. Acel copil va rămâne marcat pe viață.”

(elev, clasa a VIII-a)

„Copiii se simt urâți de părinți, fără nici un sprijin sau viitor, simt că lumea s-a terminat pentru ei.”

(elev, clasa a VIII-a)

„Copiii bătuți se simt nefolositori, se simt prost față de celelalte persoane, ajung să se închidă în ei, să nu mai aibă prieteni. Poate copiii bătuți mai des simt la un moment dat că merită bătăile primite și se obișnuiesc cu violența. Copiii bătuți pot fi afectați pe viitor, adoptând un comportament violent.”

(elev, clasa a VIII-a)

„După ce iau bătaie, copiii se simt foarte prost, se simt înjosiți ca persoane și își desconsideră propria personalitate.”

(elev, clasa a VIII-a)

„Copii se simt umiliți și le scad puterile. De la bătaie, copilul poate rămâne cu sechele.”
(elev, clasa a VI-a)

„După ce iau bătaie, cred că acei copii se simt singuri, neajutorați și foarte triști. Cred că în momentul când văd că sunt bătuți, tendința lor este de izolare, fie că sunt loviți de adulți, fie de alți copii. Acești copii devin retrași și, după părerea mea, și cam violenți.”
(elev, clasa a VI-a)

„Cred că se simt nedoriți de oamenii care le-au dat viață.”
(elev, clasa a VI-a)

„După ce iau bătaie, cred că se simt singuri și respinși de părinții lor. De aceea, mulți copii fug de acasă și sunt apoi obligați de cei mai mari să cerșească, să se drogheze sau să fure.”
(elev, clasa a VI-a)

„se simt foarte rău: în primul rând au dureri și apoi conștientizează fapta greșită sau încep să nu-și mai iubească părinții și să îi știe de frică.”
(elev, clasa a VI-a)

„... când te bate cineva, simți că lumea se prăbușește.”
(elev, clasa a VI-a)

„Copiii se simt vinovați și nu se mai gândesc decât la jignirile primite, la tot ce au auzit și au simțit.”
(elev, clasa a VI-a)

„Copiii se simt abandonați de lume și trecuți în lumea singurătății și a supărării.”
(elev, clasa a VI-a)

Cum apreciază copiii că se simt părinții după ce dau bătaie?

Copiii au următoarele interpretări asupra modului în care se simt părinții după ce au utilizat bătaia ca metodă educativă :

„Cred că le pare rău că au dat în copiii lor în loc să le explice situația.”
(elev, clasa a VI-a)

„Unii părinți care nu își iubesc copiii se bucură, dar cei care își iubesc copiii simt puțină milă.”
(elev, clasa a VI-a)

„Mama când mă bate îmi pare rău. De multe ori, am primit bătaie din cauza surorii mele.”
(elev, clasa a VI-a)

„Se simt foarte rău după ce dau în copilul lor.”

(elev, clasa a VI-a)

„Se simt prost și realizează că au greșit.”

(elev, clasa a VI-a)

„Cei care sunt buni se simt de parcă ar fi dat în Dumnezeu și le este milă de copiii lor. Cei care sunt răi sunt satisfăcuți și se simt foarte bine lovind copiii.”

(elev, clasa a VI-a)

„Într-un fel se simt mai liniștiți, dar cred că în adâncul sufletului se simt triști și supărați că au trebui să-și lovească fiul sau fiica. ... Părinții ar trebui să se gândească de zece ori înainte să-și lovească fiul.”

(elev, clasa a VI-a)

„Părinții se simt și ei prost și cred că acea bătaie îi va cuminți și îi va educa pe copii, dar eu cred că un copil înțelege mai bine cu vorba bună decât cu bătaia.”

(elev, clasa a VI-a)

„Unii părinți se simt vinovați și conștientizează greșeala imensă pe care au făcut-o. Alții se simt ușurați pentru că și-au vărsat mânia pe copii, chiar dacă nu au dreptate.”

(elev, clasa a VI-a)

„Tatăl meu când mă bătea se simțea foarte bine, iar după ce mă bătea și mama sau bunica, se linișteau. Aș dori ca fiecare părinte din lume să-și iubească copilul; nu mi se pare normal să îți bați copilul căruia i-ai dat viață. Mi se pare un gest fără iertare. Nici un părinte nu trebuie să se simtă bine când sau după ce își bate copilul. Nu mi se pare normal ca această faptă a adulților să rămână nepedepsită. Există mai multe căi de a pedepsi un copil dacă a făcut ceva rău: poate fi pedepsit, poate fi certat sau i se poate da o palmă. Dar în nici un caz să fie bătut crunt.”

(elev, clasa a VI-a)

„... cred că au rezolvat problema în cel mai optim mod, dar nu se gândesc la cât rău le pot face propriilor copii, atât din punct de vedere fizic, dar mai ales psihic.”

(elev, clasa a VIII-a)

„... cred că i-au învățat minte pe copii și că nu vor mai face ce au făcut.”

(elev, clasa a VI-a)

„Se simt ușurați pentru că au rezolvat problema.”

(elev, clasa a VI-a)

„Se simte ca un părinte care și-a îndeplinit dorința, ca și când i-ar fi dat copilului o educație, că trebuie să facă ce vrea părintele. Părintele o ia ca pe un fapt bun.”

(elev, clasa a VI-a)

„Părinților le va părea rău, dar știu că va învăța copilul dacă va ști de frica lor.”

(elev, clasa a VI-a)

„Unii părinți se simt prost și suferă, dar pe alții ici nu îi interesează că l-au rănit pe copil și că este și el o ființă umană și are sentimente.”

(elev, clasa a VI-a)

„Părinții se simt supărați după ce îi bat pe copii. Dar înainte de a-i bate sunt furioși, nu se mai pot stăpâni și ridică palma pentru a lovi.”

(elev, clasa a VI-a)

Copiii vorbesc despre o stare de enervare sau o stare de mânie a adulților..

Ei au remarcat modificările comportamentale dar și cele fizice: „se fac roșii la față când sunt supărați”; „încep să meargă cu pași repezi de colo acolo”; „au o față fioroasă, sunt încruntați”. „fac tot felul de grimase după ce au dat palma și continuă să amenințe cu palma sau cu degetul”

„Părinții se simt descărcați de nervi și stres.”

(elev, clasa a VI-a)

„Părinții se simt autoritari.”

(elev, clasa a VIII-a)

„Unii părinți se simt descărcați, alții sunt mândri că le-a dat copiilor o lecție de viață, iar alții nu se simt bine, deoarece ar vrea ca ai lor copii să înțeleagă de vorbă bună.”

(elev, clasa a VIII-a)

„Supărați și poate mai nervoși ca înainte de incident.”

(elev, clasa a VIII-a)

„... Aceste manifestări ale părinților ar putea fi urme ale unor comportamente pe care le-au avut părinții lor cu ei. Poate că se gândesc să facă la fel la rândul lor.”

(elev, clasa a VIII-a)

În urma consultărilor copiilor se desprind două concluzii foarte clare și anume cunoașterea faptului că bătaia este interzisă și convingerea că aceste metode educative nu vor fi preluate și folosite de ei atunci când vor fi la rândul lor părinți.

„Cert e că bătaia sau alte acte de violență sunt interzise.”

(elev, clasa a VIII-a)

„Cred că sunt foarte josnici și răi, deoarece nu așa învață un copil din greșelile făcute. De aceea nu vreau nici o dată când voi fi la casa mea și voi avea copiii mei să fac așa.”

(elev, clasa a VIII-a)

Consecințe

Fizice

„Victimele violenței pot să fie grav rănite, să apară vânătăi, sângerări sau chiar moartea”

„În urma unui abuz sexual se pot naște copii nedorți ce pot să fie abuzați la rândul lor, mai ales psihic, verbal sau pot fi abandonați , neglijați.”

„Moarte și durere, despărțire ...”

„Urmările sunt grave, uneori de nereparat. De cele mai multe ori aceasta dăunează sănătății.”

Emoționale

„Persoana abuzată poate deveni neîncrezătoare, labilă psihic, se poate sinucide, poate deveni foarte sensibilă și nu se poate adapta mediului în care trăiește, poate suferi de afecțiuni fizice.”

„...viitorii adulți pot fi ambițioși sau fără scrupule, pot fi violenți, criminali, hoți sau, dimpotrivă se vor afirma prin fapte bune, prin luptă dreaptă...alții pot fi fără dorințe sau visuri...Iată cum iubirea sau lipsa acesteia, în perioada copilăriei, își pune amprenta pe viitorul omului.[...] dar atât timp cât copiii sunt bătuti crunt de părinți, sunt obligați să cerșească, sunt abuzați sexual de adulții din jur, nu sunt iubiți, nu sunt ocrotiți, nu au familie, fiind părăsiți [...] există pericolul ca aceste traume să-și pună amprenta pe caracterul și sufletul lor nevinovat, să-i transforme, să-i dezumanizeze.”

„Eu când sunt bătut mă enervez și fac boacâne.”

„Cel mai tare mă supără faptul că am devenit mult mai agitată în special noaptea și în plus nu mai suport zgomotul.”

„Poate să apară un sentiment de vinovăție. Victima și chiar persoanele din jur care nu cunosc situația pot considera că vina este a persoanei abuzate. Dacă cei din jur spun victimei că ea este cea vinovată, încetul cu încetul aceasta va ajunge să creadă la fel.”

„Victima violenței se poate considera incapabilă să ducă o viață normală, nu mai are încredere în forțele proprii, este dezorientată, tocmai de aceea nu mai știe ce e bine și ce e rău, nu știe ce să aleagă, de aici se poate naște și un comportament antisocial pentru că nu mai face o diferență clară între bine și rău.”

Sociale

„Din cauza agresiunii în familie, mulți copii își părăsesc părinții, refugiindu-se pe stradă, unde se grupează în bande. În acest fel, părinții, fără să își dea seama, fac din copiii lor niște copii ai străzii. Influențați de greutățile vieții și de străzile care i-au învățat numai ceea ce este rău, în mințile lor a apărut dorința de a le arăta și celor din jur viața dură la care au fost supuși. Așa se nasc din nou conflicte pe stradă și, cu siguranță, vor exista și în viitoarele lor familii.”

„Am plecat pe străzi pentru că nu mai suportam să mă bată tatăl meu de-al doilea.”

„Părinții nu știu ce simt copiii când îi bat [...] ei se supără și pleacă.”

„Tata a fost un băiat ca și mine. El îl vedea pe bunicul cum o bătea pe bunica și cum îi vorbea cu vorbe devastatoare. Tata a făcut la fel cu mama. Dar la mine s-a terminat. Eu nu-mi voi crește copiii ca să vadă astfel de lucruri și nu mă voi purta urât cu soția mea.”

„Abuzul poate imprima victimei un comportament antisocial aceasta se închide în sine și poate fi la rândul ei agresivă, încercând să se răzbune.”

„Următoarele generații pot să fie și mai violente.”

Violența are efecte nu numai pe termen scurt, ci se pot prelungi în timp, afectând individul de-a lungul perioadei adulte. În literatura de specialitate, principalele simptome asociate diverselor forme de abuz sunt: amintiri obsesive, anxietate generalizată, depresie, tulburări ale somnului, comportament de evitare, negare, agresivitate, inhibiție cognitiv comportamentală sau hiperexcitabilitate.

În funcție de forma de violență exercitată asupra copilului apar unul sau mai multe simptome ce se manifestă atât în plan fiziologic, psihic, dar și social:

Consecințe fizice și neurovegetative ale violenței:

- echimoze
- hematoame
- fracturi
- plăgi
- leziuni interne
- suprafețe de piele înroșite
- arsuri însoțite de
- greață
- stări de vomă
- cefalee
- vertij, etc.

Consecințe la nivel psihic:

- teamă
- fobii
- sentiment de vinovăție, jenă
- insecuritate
- depresie
- amintiri obsesive
- neîncredere în propria persoană
- anxietate conjuncturală determinată de persoane, situații, evenimente ce au caracterizat situația de abuz
- disfuncții în sfera sexuală (hipersexualitate sau respingerea actului sexual, pedofilie, homosexualitate)

Consecințe pe plan social:

- Comportament agresiv față de alte persoane
- Izolare
- Neîncredere în ceilalți
- Tulburări de relaționare, adaptare și integrare socială
- Dificultăți de integrare profesională
- Dificultăți în construirea unui cuplu stabil

Consecințe în plan comportamental:

- Impulsivitate
- Agresivitate verbală
- Acte violente

- Consum excesiv de alcool sau droguri

Prin transformarea frustrărilor în agresivitate, copiii victime ale violenței pot deveni, la rândul lor, părinți violenți, contribuind astfel la continuarea lanțului violenței.

Ce ar trebui făcut?

„...la violență trebuie răspuns cu nonviolență, prin non-vioență înțelegându-se nesatisfacerea adversarului printr-o replică directă. Asta nu înseamnă că trebuie să adoptăm modelul lașității, căci nu la asta se referă. Ci pur și simplu să răspundem cu blândețe, cu voce bună chiar, în fața unui act de violență asupra noastră. [...] În plus, este și o metodă mai sigură de a ne apăra, pentru că niciodată nu se știe de ce forță fizică dispune adversarul sau dacă este înarmat, încercând să ripostăm tot violent.”

„Pentru a nu mai fi violență trebuie să fie mai puțin alcool și mai multă ocrotire din partea poliției.”

„Să încercăm să nu ne pierdem cu firea niciodată și să nu folosim un limbaj agresiv față de nimeni. Să nu uităm că până și o rană făcută trupului se vindecă în timp, dar nu tot așa se întâmplă cu rana pe care o vorbă sau o faptă o produce în inima unui om și mai ales a unui copil.”

„Să nu mai fie bătaie. Și să nu mai abuzeze cei mari de cei mici. Noi cei care suntem în cămin ar trebui să fim toți egali.”

Cum putem face să nu mai fie bătuți copiii?

Mulți copii au vorbit despre propriul lor comportament; au insistat pe faptul că ei trebuie să fie cuminiți.

Copiii s-au perceput ca fiind singurii responsabili de încetarea bătailor; mulți copii au spus că și părinții ar putea să procedeze altfel. Sugestiile au fost ca părinții să îi atenționeze verbal să nu mai facă ceea ce fac și să încurajeze un comportament pozitiv prin oferirea unor alternative.

Copiii cred că dacă părinții ar înțelege ce simți când iei bătaie, atunci ar înceta. „Probabil că și ei au luat bătaie când erau mici, au crescut cu bătaia așa că li se pare firesc să dea.”

„Probabil că țin minte că au luat bătaie dar nu-și mai amintesc cu adevărat cum se simțeau pentru că a trecut prea mult timp de atunci. Așa că, pe măsură ce au îmbătrânit, au uitat ce simțeau când luau bătaie.”

„Am putea să le spunem noi ce simțim și dacă facem o prostie, atunci ar putea să ne oprească doar prin vorbe.”

Alți copii au dat următoarele sfaturi:

„Poți să-i spui „ei bine, tu cum te-ai simți să vină cineva mai mare ca tine și să-ți dea o bătaie?” Și să-i spui lucruri de felul ăsta și să-i spui că „oricum nu folosește la nimic și nu faci decât să înrăutățești lucrurile.”” (fetiță de șapte ani)

„Să afișăm postere pe care să scrie - Vă rugăm să nu mai dați în copii.”

Soluții oferite de copii

În familie

„... e nevoie de educarea părinților. O soluție ar fi crearea unei școli pentru părinți, ar trebui făcută o școală specială...obligatorie pentru femeile însărcinate...Pentru a beneficia de tot concediul acordat pentru creșterea copilului, viitoarele mămici ar trebui să participe la diferite cursuri de pregătire, pentru că este mult mai simplu să ai un copil, chiar să-l adopți, decât să-l educi și să-l crești sănătos.”

„Pentru stoparea agresiunii sau a exploatării copilului, legea trebuie să fie mai severă cu cei care abuzează de copil. De asemenea, terapia psihologică pentru abuzatori este esențială pentru ca aceștia să nu-și mai repete faptele. Schimbarea mentalității adulților prin educație este la fel de importantă.”

„Nu sunt de acord când părinții își agresează copiii, ei trebuie să comunice cu copiii pentru ca aceștia să înțeleagă, deoarece cu bătaia tot nu înțeleg și nu se rezolvă nimic.”

„ Aș vrea să mi se spună ce este bine să faci și ce nu ai voie să faci și să fiu lămurit în legătură cu tot ce mi s-ar putea întâmpla.”

„Oare pentru o greșeală nu există un cuvânt bun, o vorbă bună, pe înțelesul nostru, pentru a ne îndrepta? De ce se recurge mereu la violență? De ce sfânta bătaie, ruptă din Rai este folosită ca mijloc de îndreptare?”

„Dacă greșește, părintele poate ajuta copilul, îi poate da un sfat.”

„Eu cu copiii mei o să vorbesc, o să îi învăț ce este bine și ce nu e bine, nu o să-i bat deoarece cu bătaia nu rezolv nimic.”

„Oamenii care își bat copiii fără milă ar trebui să fie pedepsiți aspru pentru că iau zâmbetul, pentru că iau bucuria și chiar viața celei mai pure ființe copilul.”

„Părinții care își abandonează copii sau care îi maltratează ar trebui pedepsiți cu închisoarea. Dacă s-ar proceda astfel, numărul copiilor care suferă s-ar reduce, de asemenea nu ar mai fi hoți și nu ar mai exista discriminare.”

„Copilul să nu mai fie lăsat cu persoana respectivă. Dacă părintele își bate copilul atunci el să fie dat unui bunic sau altei rude, iar acesta să fie decăzut din drepturile părintești.”

„Să îi ducă pe copii la spital sau dacă violența vine din partea părinților, să nu mai fie lăsați în grija lor.”

„Copiii să fie protejați și să aibă parte de îngrijiri speciale.”

„Dacă este din vina părinților, aceștia să fie pedepsiți cu închisoarea, dacă este din vina altor persoane, copilul să fie protejat de părinți, rude ...”

„Să fie luați de la părinții vinovați de folosirea violenței asupra copilului și duși în centre speciale unde cei ce vor un copil să-i poată adopta cu condiția să nu fie violenți.”

„Copiii care sunt în această situație pot fi ajutați prin cazarea gratuită într-un centru special, prin sancționarea părinților agresivi și prin a le arăta că ne pasă de ei.”

„Eu cred că metoda cu ducerea copiilor la Casele de copii nu este o metodă prea bună deoarece copiii de 18 ani li se dă drumul și ajung pe stradă, unde foarte puțini ajung să aibă un serviciu.”

„ Pentru mine ar fi bine să fie arestat pentru ca să fiu sigură că nu mai poate să îmi facă rău. ”

„Nici închisoarea nu e o soluție foarte bună pentru că mulți dintre oamenii care intră la închisoare scapă odată și odată și fac același lucru; în închisoare se înrăiesc și mai rău!”

„Închisoarea nu e suficientă, e necesară și o consiliere a abuzatorului pentru că și el are probleme.”

„Persoanele violente pot fi duse în locuri speciale pentru a fi ajutate să nu mai aibă acest comportament,sau pot merge la un specialist.”

„Oamenii care au probleme trebuie să primească ajutor specializat și să învețe să judece cu capul, nu cu pumnul.”

„Pentru a nu mai exista violență trebuie ajutați oamenii care produc violența. Trebuie convinși să se înscrie la centre de specialitate pentru problemele lor.”

La școală

Ce ar trebui să se întâmple în școli?

Profesorii: Colegii:

- să nu ne mai jignească cei mari să nu ne mai ia banii
- să nu ne mai bată să nu mai fie bătaii
- să nu mai țipe la noi să nu se mai certe între ei”
- să nu mai fie așa duri

„La mine la școală, măsurile luate pentru siguranță sunt foarte severe, prea severe; sunt camere de filmat pe coridoare, garduri foarte înalte, clanța este luată de la ușă, avem grilaje. A ajuns să semene cu o închisoare. Profesorii consideră că trebuie să ne închidă, că noi suntem niște animale sălbatice, feroce, care suntem gata oricând să ne omorăm între noi și să sărim pe alții. Nu există înțelegere, iar efectul este chiar invers, elevii nu se conformează. Controlul excesiv nu are efect. Soluția ar fi comunicarea, încrederea și sprijinul. Dacă știm că primim aceste lucruri de la o persoană, vom putea să-i împărtășim și alte lucruri.”

Prevenire

„În orașe ar trebui mediatizate centrele de consiliere, liniile de telefon gratuite care să acorde ajutor; se pot organiza întâlniri cu persoane care au trecut prin experiențe asemănătoare dar și întâlniri cu persoane de aceeași vârstă care să nu-i acuze, de exemplu voluntari sau persoane care vor să ajute. La sate ar trebui să existe o consiliere obligatorie la o perioadă de timp

; copilul să meargă la consiliere pentru că un specialist ar putea să depisteze abuzul iar prin consilierea obligatorie nu e nimeni etichetat ca având probleme pentru că merge la consiliere.”

„La sate trebuie să afle autoritățile, nu să rămână doar în familie.”

„Sunt necesare programe de informare, pot fi prezentate cazuri de violență și explicat că trebuie rupt lanțul violenței!”

„Copiii trebuie să încerce să stea departe de oamenii violenți. Dacă nu se poate, să anunțe pe cineva de la Protecția Copilului.”

La cine ar trebui să apelăm?

Copiii spun

„Dacă aș avea prieteni care ar fi bătuți nu cred că i-aș pune să sune la protecția copilului, pentru că după aceea pot fi trimiși la o casă de copii.

Dacă un copil abuzat apelează la protecția copilului și părintele nu pățește nimic, atunci părintele îl va bate și mai rău. Totuși, dacă viața lui e amenințată, atunci e mai bine să sune.”

„Poliția nu face nimic, spun să revenim că rezolvă ei, dar nu fac nimic, te pun să completezi declarații și atât.”

„Aș apela la profesori, la diriginte, dacă ne ascultă și ne înțeleg, dar nu prea sunt cazuri; aș apela la bunici sau la rude dar ei ar vorbi cu părinții și poate ar fi mai rău. Adulții nu ne înțeleg, spun că și ei când au fost mici au luat bătaie.”

„Eu aș apela la o persoană care mi-a arătat în trecut că mă poate ajuta și chiar a făcut-o; totuși, pot să vorbesc mai ușor cu o femeie, mai deschis”

„Putem să apelăm la psiholog sau la consilierul școlar dacă știm că ne ascultă, ne înțeleg și dacă se comportă frumos. Trebuie să nu țipe, să vorbească normal, să fie o persoană blândă și să aibă o voce plăcută, iar cabinetul să fie frumos, primitiv. Cel care este violent trebuie să meargă și el la psiholog.

Dacă e vorba de părinți - cu atât mai mult, mai ales dacă vor să-i dea copilului o educație adecvată și nu știu cum să o facă.”

Specialiștii spun

Există convenții, legislație și servicii la care pot apela copiii pentru a face apel la respectarea drepturilor lor față de orice formă de violență dar și părinții, adulții pentru a fi consiliați și informați asupra unor metode alternative de comunicare și educare a copiilor.

În „Convenția Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului” se stipulează : 2 Art. 19

1. Statele părți vor lua toate măsurile legislative, administrative, sociale și educative corespunzătoare, în vederea protejării copilului împotriva oricăror forme de violență, vătămare sau abuz, fizic sau mental, de abandon sau neglijență, de rele tratamente sau de exploatare, inclusiv abuz sexual, în timpul cât se află în îngrijirea părinților, a reprezentantului ori reprezentanților legali sau a oricărei persoane căreia i-a fost încredințat.

Cadrul legislativ actual:

- Legea 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie
- Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului
- Codul Penal

Principalele infracțiuni care implică violența îndreptată împotriva copilului sunt incluse între prevederile Codului Penal al României. În cele ce urmează sunt enumerate aceste infracțiuni și sancțiunile prevăzute în Codul Penal în vigoare (adoptat în anul 1997) și în noul Cod Penal (adoptat în anul 2004, care va intra în vigoare la mijlocul acestui an).

Lovirea sau alte violențe:

Codul Penal al României (1997):

Art. 180. - Lovirea sau orice acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.

Faptele prevăzute la alin. 1 săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă.

Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Faptele prevăzute la alin. 2 săvârșite asupra membrilor familiei se pedepsesc cu închisoare de la unu la 2 ani sau cu amendă.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 185. -(1) Lovirea sau orice alte acte de violență cauzatoare de suferințe fizice se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu zile-amendă.

(2) Faptele prevăzute în alin. (1) săvârșite asupra unui membru de familie se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

(3) Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu zile-amendă.

(4) Faptele prevăzute în alin. (3) săvârșite asupra unui membru de familie se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 2 ani sau cu zile-amendă.

Punerea în primejdie a unei persoane în neputință de a se îngriji:

Codul Penal al României (1997):

Art. 314. - Părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, în orice mod, a unui copil sau a unei persoane care nu are putința de a se îngriji, de către acela care o are sub pază sau îngrijire, punându-i în pericol iminent viața, sănătatea sau integritatea corporală, se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 3 ani.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 198. -(1) Părăsirea, alungarea sau lăsarea fără ajutor, în orice mod, a unui copil sau a unei persoane care nu are putință de a se îngriji, de către persoana care o are sub pază sau îngrijire, punându-i în pericol iminent viața, sănătatea sau integritatea corporală, se pedepsește cu închisoarea strictă de la un an la 3 ani sau cu zile-amendă.

(2) Este apărută de pedeapsă persoana care, după săvârșirea faptei, își revine de bunăvoie îndatoririle.

Relele tratamente aplicate minorului:**Codul Penal al României (1997):**

Art. 306. - Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de orice persoană căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 12 ani.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 229. - Punerea în primejdie gravă, prin măsuri sau tratamente de orice fel, a dezvoltării fizice, intelectuale sau morale a minorului, de către părinți sau de către orice persoană căreia minorul i-a fost încredințat spre creștere și educare, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

Actul sexual cu un minor:**Codul Penal al României (1997):**

Art. 198. - Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, care nu a împlinit vârsta de 15 ani, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex între 15-18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator ori de către supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori dacă făptuitorul a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 218. -(1) Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, care nu a împlinit vârsta de 15 ani, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex a cărei vârstă este între 15 și 18 ani, dacă fapta este săvârșită de tutore sau curator, ori de supraveghetor, îngrijitor, medic curant, profesor sau educator, folosindu-se de calitatea sa, ori dacă făptuitorul a abuzat de încrederea victimei sau de autoritatea ori influența sa asupra acesteia.

Violul:

Codul Penal al României (1997):

Art. 197. -Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, prin constrângerea acesteia sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 18 ani și interzicerea unor drepturi, dacă:

- b) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau în tratamentul făptuitorului;
- b1) victima este membru al familiei;

Pedeapsa este închisoarea de la 10 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi, dacă victima nu a împlinit vârsta de 15 ani, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 15 la 25 de ani și interzicerea unor drepturi.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 217. -(1) Actul sexual, de orice natură, cu o persoană de sex diferit sau de același sex, prin constrângerea acesteia sau profitând de imposibilitatea ei de a se apăra ori de a-și exprima voința, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi dacă:

- d) victima era un minor care nu împlinise vârsta de 15 ani.

Corupția sexuală:

Codul Penal al României (1997):

Art. 202. -Actele cu caracter obscen săvârșite asupra unui minor sau în prezența unui minor se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Când actele prevăzute în alin. 1 se săvârșesc în cadrul familiei, pedeapsa este închisoarea de la unu la 7 ani.

Dacă faptele prevăzute în alin. 1 și 2 au fost săvârșite în scopul producerii de materiale pornografice, maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani.

Ademenirea unei persoane în vederea săvârșirii de acte sexuale cu un minor de sex diferit sau de același sex se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 221. -(1) Actele cu caracter obscen săvârșite asupra unui minor sau în prezența unui minor se pedepsesc cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

(2) Când actele prevăzute la alin. (1) se săvârșesc asupra unui membru de familie, pedeapsa este închisoarea strictă de la 2 la 7 ani.

(3) Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și (2) au fost săvârșite în scopul producerii de materiale pornografice, maximul special al pedepsei închisorii se majorează cu 2 ani.

(4) Ademenirea unei persoane în vederea săvârșirii de acte sexuale cu un minor de sex diferit sau de același sex se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani.

Proxenetism:

Codul Penal al României (1997):

Art. 329. - Îndemnul sau constrângerea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției sau tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o persoană, precum și recrutarea unei persoane pentru prostituție ori traficul de persoane în acest scop, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Dacă fapta prevăzută în alin. 1 este săvârșită față de un minor sau prezintă un alt caracter grav, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 235. -(1) Îndemnul sau înlesnirea practicării prostituției ori tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o persoană se pedepsește cu închisoare strictă de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Dacă fapta prevăzută în alin. (1) sau (2) este săvârșită față de un minor sau prezintă un alt caracter grav, pedeapsa este detențiunea severă de la 15 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Traficul de minori:

Codul Penal al României (1997):

Infrațiunea nu este prevăzută ca atare.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 205. -(1) Recrutarea, transportarea, transferarea, cazarea sau preluarea unei persoane cu vârsta cuprinsă între 15 și 18 ani, în scopul exploatării acesteia, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Cerșetoria calificată:

Codul Penal al României (1997):

Infrațiunea nu este prevăzută ca atare.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 368. - Fapta părintelui sau a reprezentantului legal al unui copil care, având capacitatea de a munci, se folosește de copil pentru a apela în mod repetat la mila publicului, cerând ajutor material, se pedepsește cu închisoare strictă de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

Pornografia infantilă:

Codul Penal al României (1997):

Infrațiunea nu este prevăzută ca atare.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 237. -(1) Fapta de a expune, a vinde sau a răspândi, a închiria, a distribui, a confecționa ori a produce în alt mod, a transmite, a oferi sau pune la dispoziție ori de a deține în vederea răspândirii sau de a deține, fără drept, materiale pornografice cu minori, se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Pornografia infantilă prin intermediul sistemelor informatice:**Codul Penal al României (1997):**

Infrațiunea nu este prevăzută ca atare.

Noul Cod Penal (2004):

Art. 238. - Producerea în vederea răspândirii, oferirea sau punerea la dispoziție, răspândirea sau transmiterea, procurarea pentru sine sau pentru altul de materiale pornografice cu minori prin sisteme informatice, ori deținerea, fără drept, de materiale pornografice cu minori într-un sistem informatic sau un mijloc de stocare a datelor informatice se pedepsește cu închisoare strictă de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Aplicarea circumstanțelor agravante:**Noul Cod Penal (2004)**

:

Art. 89. - Următoarele împrejurări constituie circumstanțe agravante legale:

f) săvârșirea infracțiunii asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința, asupra unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani ori asupra unui membru de familie.

Principalele instituții responsabile:**• Agenția Națională pentru Protecția Familiei****Atribuții:**

- înființarea de adăposturi și de linii telefonice de urgență pentru victimele violenței în familie;
- protejarea victimelor și, în special, a minorilor, prin măsuri de păstrare a confidențialității și prin măsuri de protecție psihologică a acestora, în timpul instrumentării cazului;
- asistarea agresorilor;
- inițierea și coordonarea parteneriatelor sociale, în scopul prevenirii și combaterii violenței în familie.

• Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului**Atribuții:**

- stabilește standardele de organizare și funcționare a serviciilor destinate copiilor aflați în dificultate;

- coordonează și controlează activitatea de protecție și promovare a drepturilor copilului.

• **Comisia pentru protecția copilului**

Atribuții:

- stabilește măsura de protecție a copilului aflat în dificultate;
- reevaluează periodic hotărârile privind măsurile de protecție.

• **Direcția Generală de Asistență Socială**

Atribuții:

- întocmește planul individualizat de servicii și/sau protecție a minorului aflat în dificultate;

-propune stabilirea unei măsuri de protecție specială a copilului;

-asigură serviciile (publice) destinate protecției minorului;

- monitorizează trimestrial modul de aplicare a măsurilor de protecție și propune, după caz, modificarea, încetarea sau menținerea acesteia.

În cazul în care constată acte de violență în familie împotriva minorilor, asistenții familiari (asistenți sociali autorizați de agenție pentru asigurarea asistenței specifice relațiilor familiale) sunt obligați să acorde de îndată asistența necesară și să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului, respectiv serviciul public specializat de la nivel local.

Servicii disponibile:

Protecția copilului împotriva abuzului se realizează prin intermediul serviciilor publice, private sau a celor în parteneriat public-privat. Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului efectuează inspecții periodice ale modului de funcționare a acestor servicii, inclusiv a celor private și a celor în parteneriat public-privat.

În prezent, funcționează următoarele tipuri de servicii:

- Servicii de tip rezidențial;
- Servicii de prevenire și informare;
- Servicii de consiliere și asistență psihologică, socială și juridică a familiei și copilului victimă a abuzului;
- Servicii de recuperare medicală, psihologică și socială a copilului abuzat;
- Servicii de intervenție în regim de urgență;
- Telefonul copilului: linie telefonică gratuită destinată copiilor victime ale abuzului și exploatării, familiilor acestora sau oricăror altor persoane care au cunoștință despre astfel de cazuri;

- Servicii de consiliere, reabilitare și reintegrare a autorilor abuzurilor.

În subordinea Agenției Naționale pentru Protecția Familiei funcționează Centrul-Pilot de Asistență și Protecție a Victimelor Violenței și Centrul de Informare și Consultanță pentru Familie.

Centrele pentru adăpostirea victimelor violenței în familie asigură protecție, găzduire, îngrijire și consiliere victimelor violenței în familie nevoite să recurgă la acest serviciu de asistență socială.

Bibliografie

- Organizația Salvați Copiii, „Drepturile copilului: între principii și realitate”, București, 2005.
- Organizația Salvați Copiii, „Abuzul și neglijarea copilului”, București, 2000.
- Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului
- Organizația Salvați Copiii, „Opinia DA: Revista copiilor și a tinerilor voluntari Salvați Copiii”, nr. 4/2004.
- Organizația Salvați Copiii, „Se poate și fără bătaie! Sfaturi pentru părinții care încă mai cred că bătaia e ruptă din Rai”, București.
- Organizația Salvați Copiii, UNICEF, „Copiii spun DA! copiilor”, București, 2001.
- UNICEF (coord.), „Abuzul și exploatarea sexuală a copiilor”, 2001.